

Zločin u Drinovcima (opt. Boban Arsić)

Izvještaji s glavne rasprave

11. rujna 2013. godine – čitanje optužnice, dokazni postupak

Izvještava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Nakon što je predsjednik Vijeća, sudac Zoran Kežić, objavio predmet glavne rasprave ista je započela čitanjem optužnice ŽDO Split broj K-DO-103/11 od 14. studenog 2012., kojom se opt. Bobana Arsića tereti da je 12. siječnja 1992., kršeći odredbe međunarodnog prava, u mjestu Drinovci, zaseok Bačići, kod Drniša, s ciljem da ubije nekog od preostalih Hrvata na tom području i da ih zastraši, došao u uniformi, naoružan automatskom puškom, ručnom bombom i nožem za pojasom oko 12,00 sati u zaseok Bačići u kojem je tada živjelo 15-ak stanovnika hrvatske nacionalnosti starije životne dobi. Odlazio je od jedne do druge kuće i pucao iz puške, razbijao i pretraživao stvari po kućama. Zatekao je u jednoj od kuća staricu Anu Bačić te Milku Bačić i Anu Bačić, postrojio ih u jedan red uza zid te ispalio rafal metaka tek za koji centimetar iznad njihovih glava. Odatle je otišao oko 16,15 sati do kuće Mate i Marije Bačić i s ciljem da Matu Bačića ubije, dok je bio u dvorištu, s udaljenosti od nekoliko metara, iz automatske puške u pravcu istoga ispalio je više metaka pogodivši ga u nadlakticu i gornji desni dio glave, od čega je Mate Bačić na mjestu preminuo. Zatim je prišao ulaznim vratima kuće i ugledao u kuhinji Matinu suprugu Mariju Bačić, s ciljem da i nju ubije, aktivirao ručnu bombu i bacio je u kuhinju pored Marije te zatvorio vrata, tako da su uslijed eksplozije krhotine bombe na mjestu usmratile Mariju Bačić.

Dokazni postupak

Svjedok Branko Bačić

Rekao je da o događaju nema neposrednih saznanja. Čuo je da je neki pripadnik paravojsnih formacija Boban bio u selu i da su on i još neki pripadnici tih formacija maltretirali stanovnike i pucali te da je upravo Boban taj koji je ubio njegove roditelje.

Svjedokinja Zdravka Bikić

U vrijeme kada su njeni roditelji ubijeni nalazila se u Splitu. O smrti roditelja saznala je tako što su susjedi iz sela koji su nazočili događaju rekli da ih je ubio Boban. Da ih je Boban ubio rekla joj je susjeda iz sela - Milka Bačić pok. Šime. Kad su Miljevci oslobođeni otišli su u kuću, sve je bilo pobacano, izrešetano, tragove krvi našla je u kuhinji gdje je mama ubijena kao i u dvorištu gdje joj je ubijen tata. Pok. Milka Bačić rekla joj je da je tata bio u dvorištu i da je vikao: „Nemoj Bobane, nemoj brate mili“. U dvorištu se čuo pucanj. Mama koja je to vidjela iz kuće vikala je. Milka joj je rekla da se čula eksplozija bombe.

Svjedok Šime Bačić

Rekao je da nema neposrednih saznanja o događaju. Milka Bačić mu je rekla da je njegove roditelje ubio Boban Arsić. Milka je bila njihova prva susjeda, nažalost prije nekoliko dana i ona je preminula. Zid koji je dijelio kuće, tj. dvorišta bio je visine oko 1 m, a duljine 8 m. Milka Bačić sakrila se pored tog zida i čula je kako je njegov otac govorio: „Bobane brate nemoj to sam ja krvavo zaradio“. Kada je u lipnju došao u mjesto i razgovarao sa susjedom Milkom ona je spomenula ime Boban, ne i prezime Arsić. Za njega je čuo tek nakon „Oluje“ kada je pronašao spis u Kninu gdje se vodio postupak protiv Arsića.

Svjedok Nediljko Bačić

Dana 12. ili 13. siječnja 1992. u jutarnjim satima od sestre Nede dobio je vijest da su mu roditelji ubijeni. Nedi su to rekly Ana, Milka i Luca Bačić. Njegovi roditelji nisu imali oružje. Dana 21. lipnja 1992. okupirano područje je oslobođeno. Došao je u selo i izvršio identifikaciju tijela roditelja. U kuhinji je bilo gelera, vidjelo se da su bačene dvije bombe. Krvi je bilo u kuhinji, a u dvorištu se vidio metak uz zid koji

dijeli dvorište njihove kuće od dvorišta kuće susjede Milke. Taj zid je bio od betona, visine oko 1 m. Danas taj zid izgleda isto. Sve je bilo razbacano i u kući i ispred nje. U „gustirni“ je bilo svega... Općenito, selo je bilo ispreturano, vladao je „opći kaos“.

Svjedok Joso Bačić

Njegova kuća udaljena je od kuće pok. Marije i Mate Bačić oko 50 metara. Sa ženom je svakodnevno bježao u krš. Dana 12. siječnja 1992. čuli su jauke i zapomaganje. Pobjegli su u krš. Nakon toga vidjeli su četnike. Kad su se vratili u kuću došla je susjeda Milka i rekla im da su Mate i Marija Bačić ubijeni. Otišao je do njihove kuće i vidio njihova tijela. Mate je ubijen kraj zida koji dijeli dvorište dvaju kuća. Potvrdio je kako je čuo detonaciju dvije bombe i kad je kasnije ušao u kuću u kuhinji su zidovi i strop bili izrešetani, sve je bilo ispreturano. To je vidio tek navečer jer se cijeli dan skrivao sa suprugom. Nakon te dvije detonacije drugih zvukova od oružja nije čuo. Čulo se samo pjevanje četnika.

Predsjednik vijeća utvrdio je kako se u spisu nalaze smrtni listovi za Matu Bačića pok. Pavla, Stipu Bačića pok. Mate, Luciju Bačić pok. Jakova i Milku Bačić pok. Šime

U nastavku dokaznog postupka **pročitani su** njihovi **iskazi**.

Mate Bačić je u istrazi izjavio da je 12. siječnja 1992. bio sam u svojoj kući. Čuo je zapomaganje pok. Mate Bačića. Čuo je 2-3 pucnja, a potom i eksploziju. Kada je došao do kuće vidio je dva mrtva tijela, sve je bilo puno krvi... Tog dana četnici su haračili po selu, bili su i u njegovoj kući, jeli pršut. Idućeg dana su u komandi u Drinovima prijavili događaj, gdje su im rekli da će obavijestiti komandu u Kninu. Dana 15. siječnja 1992. mrtva tijela su odvezena.

Stipe Bačić je u istrazi kazao da je za vrijeme okupacije u mjestu ostalo 16 mještana. U to vrijeme njemu su u kuću dolazila trojica, jedan od njih predstavio se kao Boban. Tražili su jesti i piti. Boban ga je upitao što je on po narodnosti i nakon što mu je odgovorio Boban mu je rekao: „Znaš li ti da mi hrvate mrzimo“. Boban je bio visok oko 1,75 m, imao je usku glavu, a na njoj je nosio šubar sa kokardom. Dana 12. siječnja 1992. bio je u svojoj kući sa suprugom. Kada su ih uočili da prolaze zatvorili su se u kuću. Čuli su pucnjeve i eksploziju. Kroz prozor WC-a vidio je tri četnika, uključujući i Bobana. Nakon njihova odlaska otišao je u dvor Marije i Mate Bačić i vidio njihova mrtva tijela. U kući je sve bilo uništeno.

Lucija Bačić je u istrazi rekla da su 12. siječnja 1992. u popodnevnim satima u njenu kuću došla trojica. Jedan od njih ubio je tuku na putu pa su tražili da im ona pripremi jelo.

Milka Bačić je rekla u istrazi da je živjela u zaseoku Bačići i bila susjeda pok. Mate i pok. Marije Bačić. Prepričala je događaj kada je došao Boban s ekipom, tražili su vina koje im je ona donijela. Boban joj je pokazivao vojnu knjižicu. On je dolazio u više navrata. Dana 12. siječnja 1992. u jutarnjim satima došao je Boban sa grupom četnika, pucali su po zidovima, vikali i psovali. Ona se sklonila u garažu iz koje je čula da Mate i Marija plaču i zapomažu. Čula je kako je Mate govorio: „Nemoj Bobane...“. Potom je čula pucanj i Matin glas više nije čula. Nakon eksplozije nije se više čuo niti Marijin glas. Kada su otišli ona je pošla kod Mate zvanog Kostur koji je potvrdio da su ubijeni.